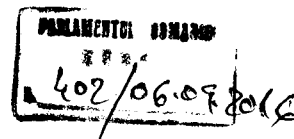

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1775
25082016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 2 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice*, inițiată de domnul deputat PSD Mihai Weber împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 214/2016**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 2 din *Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un alineat nou, **alin. (2)**, prin care se stabilește faptul ca la nivelul fiecărui județ, în coordonarea consiliului județean, să se înființeze câte un cămin pentru persoane vârstnice.

II. Observații

1. Inițiativa legislativă nu respectă prevederile art.119 alin. (1) din *Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare*, conform căroră, „*Autoritățile administrației publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile*

identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu”.

Sistemul de asistență socială din România funcționează în baza *Legii nr. 292/2011*, a treia lege-cadru din anul 2001 până în prezent, precum și a legilor speciale.

Legea nr. 17/2000 reprezintă cadrul legal special în domeniul acordării serviciilor sociale pentru persoane vârstnice.

De asemenea, propunerea legislativă nu respectă *principiul proximității*, reglementat de *Legea nr. 292/2011*, potrivit căruia „*serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață*”.

Potrivit art. 16 din *Legea nr. 17/2000* internarea într-un centru rezidențial este o măsură cu titlu de excepție. Îngrijirea la domiciliu a persoanelor vârstnice dependente este prima măsură de sprijin acordată persoanelor vârstnice dependente. Principiul menținerii persoanei vârstnice în mediul său de viață presupune faptul că centrul rezidențial este alternativă la îngrijire la domiciliu și nu invers.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 36 din *Legea nr. 292/2011*, „*Orice persoană dependentă¹ are dreptul la servicii de îngrijire personală², acordate în funcție de nevoile individuale de ajutor, situația familială, socioeconomică și mediul personal de viață*”.

Beneficiarii serviciilor de îngrijire personală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități și bolnavii cronici.

Îngrijirea de lungă durată (peste 60 de zile) se asigură la domiciliu persoanei dependente, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul de îngrijire personală (asistent personal profesionist, îngrijitor la domiciliu etc.) și în comunitate.

2. Precizăm că soluția legislativă propusă de inițiatori nu este coroborată și integrată în ansamblul prevederilor *Legii nr. 17/2000* care la art. 18 alin. (1) definește căminul pentru persoane vârstnice ca fiind „*instituția de asistență socială cu personalitate juridică, înființată, organizată și finanțată potrivit dispozițiilor prezentei legi, în vederea asigurării serviciilor de îngrijire pe perioadă nedeterminată, în sistem*

¹ Care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi.

² Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități: a) activități de bază ale vieții zilnice (ABVZ), în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare; b) activități instrumentale ale vieții zilnice (AIVZ), în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

rezidențial". Autorii propunerii legislative nu evidențiază, potrivit prevederilor art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cerințele ce reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul financiar, implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare și alte aspecte privind măsurile de implementare.

De asemenea, propunerea de înființare a căminului în coordonarea consiliului județean nu respectă prevederile art. 112-114 din *Legea nr. 292/2011* conform cărora furnizarea serviciilor sociale de către autoritățile administrației publice locale se realizează numai prin serviciile publice de asistență socială.

Legea menționată prevede, de asemenea, la art. 41 faptul că „*Serviciile sociale acordate și administrate de către autoritățile administrației publice locale, se înființează prin hotărâre a consiliului local și pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică*”.

Prin *Hotărârea Guvernului nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”*, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale au avut posibilitatea ca prin hotărâre a consiliului local/județean sau al municipiului București, să decidă înființarea de cămine pentru persoane vârstnice prin reorganizarea unor unități sanitare cu paturi aflate în rețeaua proprie a acestora, care se desființează în condițiile prevăzute de lege.

Acestea au primit/primesc finanțare prin programul „*Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice*”.

Potrivit datelor comunicate de autoritățile administrației publice locale, la nivelul anului 2015, din 118 cămine publice numai 21 (18%) au toate locurile ocupate, 3 dintre acestea depășind capacitatea. În medie, gradul de ocupare este de 86%, 9 centre având un grad de ocupare sub 50%.

Considerăm că existența listelor de așteptare în vederea accesului în aceste centre se datorează, în principal, lipsei personalului de specialitate, precum și insuficienta dezvoltare a serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente.

3. Precizăm că promovarea soluțiilor propuse de inițiatori ar determina un efort financiar suportat din bugetele locale astfel încât ar fi fost necesar să se respecte prevederile art. 15 alin. (1) din *Legea*

responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare, precum și dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră:

„(1) În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2010. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:

a) schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;

b) estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

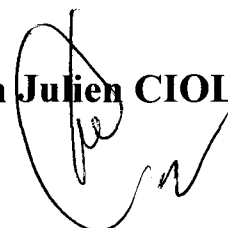
c) măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

**Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului**